

МИЗОЖ ҲАҚИДА РИСОЛА

МУҲАММАД АТ-ТАБИБ АЛ-ҲАРАВИЙ

В Н Е Ш Т О Р Г И З Д А Т
ТОШКЕНТ 1991

Таржима, сўзбоши ва изоҳ муаллифлари:

Маҳмуд Ҳасаний

Маҳмуд Умаров

Фолиба Жўраева

Масъул мұхаррир — филология фанлари доктори, профессор, Ўзбекистон ССЖ да хизмат кўрсатган фан арбоби, Беруний мукофоти лауреати Исматулла Абдуллаев

Мұхаррир Мусаев В. А.

Қўллингиздаги китобга ўтмишда ёзилган «Тибномаи туркий» («Туркча тиб китоби») ҳамда «Рисолан Муҳаммад табиб» («Муҳаммад табиб рисоласи») номли асарлар киритилган бўлиб, унда саломатликни сақлаш учун Зарур бўлган оддий дорилар, шифобахиш моддаларининг мизожи, мизождан юзланадиган заарларни йўқотиш йўллари баён этилган.

Рисола кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

Теришга берилли 29.07.91. Босишига рухсат этилди 15.08.91. Формати 60×90 $\frac{1}{16}$. Тип. қози № 2. Литературная гарнитура. Кегли 10 шпонсиз. Юқори босма усулида босилди. Шартли 6. л. 3,0. Шартли кр.-отт. 3,25. Нашр. л. 2,5. Тиражи 100000. Зак. № 3375. Баҳоси 2 с.

„Внешторгиздат“. Ташкент, 129, Навонӣ кӯчаси, 39. Шартнома

Область газеталарининг М. В. Морозов номидаги босмахонаси ва бирлашган нашристи. Самарқанд, ш. У. Турсынов кӯчаси, 82. 1991.

Объединенное издательство и типография областных газет имени М. В. Морозова. г. Самарканд, ул. У. Турсынова, 82.

ҚИРИШ

Ўтмишда бошқа фанлар қатори табобат фани ҳам кеңг ривожланди. Бунинг сабаби ўз-ўзидан маълум бўлиб, нафақат оддий кишилар, балки давлат ва дин арбоблари ҳам бу фаннинг ривожланишига тарафдор эдилар. Шунинг учун ҳозиқ табиблар ва табобатга оид китоб ёзувчи олимлар қадрланган. Бошқа томондан эса ислом дини табобатнинг ривожланишига хайриҳоҳ эди. Мұхаммад алайхис салом: «Ал-илму илмани: илм ул-абдани ва илм ул-адёни», яъни «илм иккитадир: табобат илми ва дин илми» деган эди. Бундан кўриниб турибидики, бадан илми, яъни табобат ҳатто дин илмидан олдин тилга олинган. Демак, табобат илми ривожланмаса бошқа нарсаларнинг ривожланиши оқсаб қолади. Ҳақиқатан ҳам, бадан саломат бўлмаса киши бошқа ишларга қандай қўл урсин!

Ибн Синогача ва ундан кейин ҳам Шарқда жуда кўплаб тиббий асарлар ёзилди. Биз фақат Ибн Синонинг айрим тиббий асарлари билангина танишмиз. Бошқа тиббий асарлар ҳали ўз тадқиқотчиси ва таржимонини кутиб ётибди. Биз бу тиббий асарлар билан танишар эканмиз, уларда асосан мизож (арабча мизож) га катта ўрин берилганини кўрамиз. Қадимий табобатда даволаш асосан мизожга асослаб берилган. Бунда ҳар бир кишининг мизожи томир, тил, кўз, бадан ва ахлат рангидан аниқлаб олинган ва шунга мос мизожли дори-дармонлар истеъмол қилиш буюрилган. Демак, табиб нафақат одам мизожини, балки ҳар ўсимлик, маъдан ва ҳайвонотдан олинадиган дори-дармонлар табиати ва мизожини ҳам пухта билиши зарур бўлган. Мизожни яхши билган табиғина беморни муваффақиятли даволай олган.

Аммо мизожни пухта билиш ҳаммага ҳам насиб этавермайди. Бунинг учун жуда кўп тажрибалар ўтказиш, устоз ҳузурида узоқ бўлиш, тўғрироғи зийрак ақл ва түгма қобилият талаб этилади. Ўтмишдаги ҳозиқ табиблар ҳам мизожни аниқлашда бир қарорга келмаганлар ва бу соҳада уларнинг фикрлари бир ердан чиқмаган. Мұхаммад Солиҳ иби Қутлуқбий ўзининг

«Рисолаи ҳикмат» («Ҳикмат рисоласи») китобида ёзади: «Ҳакимларнинг айтишларича, инсонда уч хил мизож бўлади: биринчиси — иссиқ, иккинчиси — ўртacha, учинчиси — совуқ. Иссиқ мизожли кишилар иссиқ мизожга эга овқатлардан кўп еса унинг вужудида иссиқлик кўпаяди. Совуқ мизожли киши совуқ мизожли овқатлардан кўп еса унинг баданида ҳўллик ва сустлик кўпаяди. Ўрта мизожли кишиларга эса иссиқ ёки совуқ овқатлар зарап қилмайди».¹

Бошқа бир ерда у ўтмиш ҳакимларининг мизож устида кўп иш қилганларига ишора қилиб ёзади: «Ҳакимларнинг ёзишлирича, мизож етмиш хил бўлади. Уларни аниқлаш қийин. Шунинг учун ҳозиқ табиблар бу етмиш хилни етти хилга олиб келдилар ва бу етти хил орқали киши мизожини аниқлаш йўлини ўргандилар».²

Аммо кейинги табиблар мизожни аниқлашда асосан Ибн Синоға суюниб иш кўрганлар. Ибн Сино «Қонун» ва «Уржуз» китобида мизож ва унинг турлари ҳақида ўзидан аввал ўтган табибларнинг фикрига суюнган ҳолда таъриф бериб ўтган. Унинг ёзишича: «Унсурларнинг ниҳоятда майда бўлаклардан қарама-қарши кайфиятларнинг бир-бирига таъсиридан пайдо бўладиган кайфиятларга мизож дейилади. Унсурлар ўз қувватлари билан бир-бирига таъсири қилишлари натижасида бир кайфият вужудга келади ва ана шу кайфият мизождир. Унсурлардаги кайфият тўртта: иссиқлик, совуқлик, ҳўллик ва қуруқлик» («Қонун» I—II- бет).

Ибн Сино «Уржуз» фи-т-тиб («Тиб ҳақида уржуз») китобида мизожнинг тўққиз хилини кўрсатиб ўтади ва ўз байтида шундай дейди: «Мен мизожнинг тўққиз хилини баён қилиб тутгатдим ва бу тўғрида ўзимдан чиқариб сўзламадим».³

Демак, биз одам ёки дорилар мизожини аниқламоқчи бўлсак, аввало унинг тўртта томонини, яъни иссиқ, совуқ, ҳўл ва қуруқ томонини аниқлаймиз. Сўнг бу мизожлар биргаликда бўлса, уларни ҳўл-иссиқ, ҳўл-совуқ, қуруқ-совуқ деб ҳукм қиласиз ва уларни оралиқ мизожлар деб атаемиз. «Масалан, фалончининг мизожига иссиқлик ёки совуқлик ғалаба қилган деса, бу ёлғиз айтгани бўлади. Унга иссиқлик ва қуруқлик, совуқ ва ҳўллик ғалаба қилган деганда икки хил мизож бирга қўшиб айтган бўлади».⁴

Дори-дармонларга келсак улар ҳам худди шундай мизожларга эга бўлиб одатда бу дорининг табиати дейилади. Табобатда ҳар бир шифобахш неъматнинг табиати табиблар томонидан аниқланиб, китобларга ёзиб кетилган. Аммо, керак пайт-

¹ Бу китоб ҳақида қаранг: Табобат ҳазинаси дурдоналаридин. Тузувчи таржимон М. Ҳасаний. «Медицина», Тошкент — 1987, 65- бет.

² Уша китоб, 67- бет.

³ Абу Али ибн Сино. Тибий рисолалар нашрга тайёрловчилар: У. И. Каримов, Ҳ. Ҳикматуллаев, Тошкент, «Фан» — 1987, 24- бет.

⁴ Уша китоб, 15 изоҳ.

да қидириб топиш анча ноқулайлик туғдиради. Одамга ёқмаган мизожли нөъматларнинг заарини қандай усул билан йуқотишни ҳам китоблардан қидириб топишга анча вақт кетади.

«Тибномаи туркӣ» («Гуркча тиб китоби») деб аталувчи рисола мизожларни билиш ва бузилган мизожларни созлаш учун қандай йўл тутиш кераклигини аниқлашда бирмунча ёрдам беради. Унинг муаллифи номаълум бўлиб, Тошкентда бо силган бир мажмуа ичидан ўрин олган. Рисолада ҳар ким ўзи тайёлаб ичиши ва ейиши мумкин бўлган дори-дармонлар хосияти ҳам баён қилинганки, ота-боболаримиз улардан кундалик ҳаётларида фойдаланганлар ва ўз саломатликларини сақлаганлар.

Доривор моддаларнинг мизожини аниқлаш, шу мизождан юзланадиган заарларни даф этишни билиш йўлларини осонлатиш мақсадида Абул Музаффар Муҳаммад ат-Табиб ал-Ҳаравий алоҳида рисола ёзган булиб, унинг таржимаси ҳам қўйида келтирилмоқда.

Бу рисола Арғунхон (подшолик йиллари 1284—1291) буйруғи билан ёзилган бўлиб, муқаддимада рисоланинг мақсади қўйидагича баён қилинади: «Рубъи маскун (Ер юзининг қуруқлик қисмининг подшоҳи Арғунхон — унинг давлати боқий бўлсин! Қадимий ва сўнгги ҳакимларнинг сўзларидан тушунишга осон, қисқа бир рисола ёзишга ва унда таомлар, шарбатлар, ҳидлар, либослар ва одамлар ҳар кун муҳтоҷ бўладиган нарсаларнинг табиати, манфаати ва заарини йўқотиш йўлини кўрсатиб беришга амр этди.

Муҳаммад табиб бу асарни бунёд қилиш учун Афлотун, Арасту, Буқрот, Муҳаммад Закариё, Жолинус ҳамда кейинги асрларда ўтган Бадиий, Шифоий асарларини мутолаа қилган ва 24 бобдан иборат бу асарни ёзиб тугатган. «Ҳар ким бу мухтасар рисолага назар солса, — деб ёзади у, — дорилар, шарбатлар, овқатлар ва бошқа нарсаларнинг хосияти, табиати ва заарини даф этишни билиб олади, бу билан саломатликни сақлаш унга осон бўлади».

Форс тилида ёзилган мазкур рисоланинг биргина қўллёзма нусхаси ЎзССҶ ФА Шарқшунослик институтининг қўллёзмалар хазинасида сақланмоқда. Мазкур таржима ана шу қўллёзма асосида амалга оширилди.

ТИБНОМАИ ТУРКИИ (Туркча тиб китоби)

Бисмиллоҳир раҳмонир раҳим

Беҳад ва бениҳоя ҳамд (мақтov) ул Худойи таологаки, Қамар (оӣ), Аторуд (Меркурий), Зуҳра (Венера), Шамс (Қуёш), Мирриҳ (Марс), Муштарий (Юпитер), Зуҳал (Сатурн) ни яратди ва тақи (яна) одамнинг вужудини ҳам бу ўн икки нарса билан яратди. Дил — жигар қилди, олти думоғ сафро худойи таоло ўн икки бурж, тўрт таъб (табият, характер), етти кавокиб (юлдуз) далили бирла ҳар қайсини ўз маҳалида (жой, ўрин, вақт, фурсат) билиб, иссиғ-совуқликни на (шу) тариқа баён қилур. Думоғ совуқ туур, юрак, ўпка қуруқ-иссиғ туур, гурда (буйрак), меъда (ошқозон) тўрт таъб сафро, балғам савдо иссиғ-совуқ.

Аммо, улки, қон иссиғдур, ўрни бағирда (жигар) дадур. Ул кимарсанни, ранги қизилдур, онинг мизожи қондур. Сафро-дур, онинг мизожи қуруқ иссиғдур, онинг жойи ўт узрадир. Балғамдур, онинг мизожи совуқ туур, они (ўрни) ўпкада туур. Савдо зиёдати совуқ туар, ниҳояти совуқ бунёд бўлур.

Ҳукамолар айтурларки, агар кимарсани оғзи аччиқ, шўр бўлса зиёдати сафродур. Агар кимарсани оғзи туруш (нордон), бемаза, аччиқ бўлса зиёдати балғамдур.

Билгилким, бадан қизимоқ, тан оғир бўлмоқ, қон тупурмоқ оғиз totли бўлмоқ ва боши оғримоқ, юрак солмоқ (ўйнамоқ) ва қулоқ оғримоқ, бу жумласи қондин пайдо бўлур. Заҳматларини, сафронинг сабабидин бош оғримоқ бўлса, они шақиқа отарлар. Оғзи қуримоқ, кўп сувсамоқ, бўғзи қуримоқ ва юзи сариқ бўлмоқ ва соч тушмоқ, баъзи вақтларда оғиз аччиқ бўлмоқ ва баъзи вақтларда кўз қоронги бўлмоқ ва бевақт сочсоқол, таб ларза (безгак) бўлмоқ, илик ва оёқ тизмоқ (титрамоқ) ён оғримоқ ва таъом сингмаслик бу иллатларнинг ҳаммаси сафродандур. Заҳматлариким балғамдин пайдо бўлур, оғиз аччик бўлиб, оғзидин сув келмоқ, соч — соқол бевақт оқармоқ ва қурсоқ (қорин) оғримоқ, истисқо бўлмоқ, бу иллатлар балғамдин бўлур.

Қавс иҷидаги сўзлар нашрга тайёрловчилардан қўйилган.

Иллатларким савдодан бўлур аввал бешуур бўлмоқ, нохуш бўлмоқ, кўзи хира бўлмоқ ва шабкўр бўлмоқ, фикри тўла бўлмоқ ва ошиугта (паришон) тушлар кўрмоқ ва ар-ар (босинкирамоқ) бўлмоқ—бу иллатлар ҳаммаси савдодандур. Бу оятни далили бирла ҳар шайга сабаб лозимдур. Худойи таолонинг фармони бирла, билгилким қони йўқ бўлсун десанг хурмойи ҳиндийни олчани гулоби бирла шарбат қилиб саҳарда ичгили, қон соғ бўлгай.

Хукамои Хиёнуш айтурлар: бу иллатларни ҳаммасини даф қиласай, сафрони сокин қиласай десанг, аччиқ анор бирла тотли анорни баробар қилиб гулоб бирла бир кеча-кундуз ҳал айлаб (аралаштириб) тарангабин била ҳал қилиб, нонуштада исча, сафрои сўхта (куйған сафро) ни пок қилур. Балғамни сокин қиласай десанг занжабил, кабобан чиний, салихани баробар қилиб, қайнатиб, тарангабин бирла ҳал қилиб, ҳар куни бир мисқол еса балғам сокин бўлур.

Савдони сокин қиласай десанг уч мисқол заъфаронни аччиқ нарсалар бирла нонуштада еса савдо сокин бўлур.

Агар ҳазор исфанд донасини сиқиб, юмшатиб, кунжут ёғи бирла ҳал қилиб, уч кун наҳорда еса, елни ҳайдагай. Бу била иложи бўлмаса бир мисқол игир бирла бир мисқол қоратузни икки жом (коса) сувда қайнатиб, бир жом (коса) қолганда исча даф бўлур. Агар кимарса мудовамат (бир ишни доимий қилиш) қилса, барса сўхта (куйған ҳилт) эмин (омон) бўлур.

Агар кимарсани овози тутулса, турп қайнатиб, ғарфара қиласа очилгай. Ҳар киши саримсоқ ейинши одат қилса балғамдин ва қулли (ҳамма) елдин омон бўлур, қулоқ оғриғи ҳам даф бўлур, безгак ҳам даф булур. Ярақон (сариқ) бўлса қалдиргоч боласини сариқга бўяб, уясига солса ярақон тоши олиб келур бу тош сариқни ҳайдар.

Ва яна ола (пес) кишига сичқонни ва қаро қарғанинг қонини суртса даф бўлур.

Агар ўйтал заҳмати бўлса, олмурут (нок) уруғини қайнатиб исча даф бўлур.

Агар киши исҳол заҳмати, яъни доим ичи кетотурган бўлса, сариқ ҳалилани юмшатиб, сиқиб, наҳорда еса, кўп манфаат қилур. Шафтоли дони ҳам фойда қилур, наҳорда иссиқ ичмоқ керак.

Агар киши гарм (иссиқган) меъда бўлган бўлса ва ҳар турлик ел ташвиш берур бўлса бу таркибни қилмоқ керак: анисут, исфандона, заъфарон, сумбула, оқирқарҳо ва дорчини бу дориларни ҳар қайсисини баробар қилиб ва бир мисқол баробар жамъ қилиб ҳар куни овқатига қўшиб еса сиҳдати комил топар, кўзи ҳам равшан бўлур.

Ҳар куни наҳорда майиз еса балғамдин ҳаргиз ташвиш тортмагай, ҳар на совуқдан бўлса дайф бўлгай.

Ҳар ким саримсоқни еса ва ейинши одат, қилса ҳаргиз вужудида совуқдин ё елдин ҳеч ташвиш кўрмагай, кадудонан

меъдани (қовоқ уруғисимон қурт) ва кулли (барча) елни даф қилгай. Агар кишини қурсоги қуруғ-иссиғдин оғрир бўлса қўй сути ва дорчинни ичсун.

Агар кишини пешоби (сийдик) совуқдин тутилса икки мисқол дорчинни, беш мисқол сурч, икки мисқол турп тухуми (уруғи) икки мисқол бойчечак, икки мисқол зира, уч мисқол қаланфур, бир мисқол заъфарон, бу доруларнинг жамъ қилиб, юмшоқ қилиб; сиқиб еса қулли (барча) елни даф қилур.

Ҳар кишини заҳмати иссиғдан бўлса, бодом ёғини есин, ҳар на иссиғ бўлса даф бўлгай ё бунафша бирла нилуфарни ҳар замонда дору қилса даф бўлур ёки сандал шарбати ичса даф бўлур. Оқ қуруқ узумни олти аёқ (пиёла) қилиб, сиркани ҳам баробар қилиб, бир аёқ қолганда ичурса ҳар на иссиқ бўлса даф бўлгай.

Ҳар кимнинг мизожи совуғдан ташвиш берур бўлса дорчин бирла асални қайнатиб ва анор шарбатини қайнатиб иссиқ ичса даф бўлгай.

Ҳар кимнинг мизожи иссиғдин ташвиш берур бўлса, сирка бирла шакарни қайнатиб ичса даф бўлур.

Агар ҳар аъзодин қон тўхтамаса, юрақ тор бўлса, бағри (жигари) суст бўлса, овқатланишни хоҳламаса ҳар на сув ичса сувдин қонмаса иложи улдурким қиёқни қайнатиб сухло суви бирла ичса, ондин сўнг анор суви ичса даф бўлгай.

Агар кимарсанни энгаки тушкан бўлса гулобда ғарғара қиласа, дарҳол ўзига келгай.

Агар кимарсага заҳар берган бўлсалар, ҳеч иложи бўлмаса, одамнинг пешобини ичирсалар шифо топгай.

Агар кимарсанни андоми шишган бўлса, гули райҳонни янчиб суртса даф бўлгай ва яна кимарсанни андоми суст бўлса иложи улдурким гўштга шакарни ҳал қилиб еса андоми қавий (кучли) бўлгай.

Ва ҳар кишиким мисвокни доим овқатдан сўнг истеъмол қиласа асло тиши оғримағай, умри ичиди оғриқини кўрмагай ва ковак ҳам бўлмагай.

Ва дигар (бошқа даво). Андоми суст бўлса, иложи бўлмаса, қизил гул, ясмиқ, нушодир, заъфаронни жамъ қилиб сургил дарҳол шифо топгай.

Ва дигар. Агар кишини ҳар тариқалик ҳожати бўлса, уч мисқол уй (ҳўқиз) қони ва уч мисқол худҳуд (попишак) қони бирла қизил эшак сутига то етмиш кун офтобда қурутиб, ўтига солса ҳамма машойихлар ёр бўлгай, ҳар ерда душманлардин омонда бўлгайлар, бу дунёда ҳар мақсадики бўлса ҳосил бўлгай.

Ҳар кимни меъдаси оғриса жамғур (шолғом) ни ҳар вақт қайнатиб еса ва сувини ичса даф бўлгай.

Агар киши соғир (гаранг) бўлса, ҳеч иложи бўлмаса, олмурут урӯғини ё ёғини қулоғига томизса, бир неча ёмон соғир бўлса ҳам очилур.

Агар ҳар кимни кўзидин ёш оқиб тўхтамаса, эчкини юнгини кўзига ёпса даф бўлгай.

Агар мазлум кишини сути чиқмаса эчкини сути бирла чуғундор (лавлаги) ичурса бисёр қилгай кўп чиқгай.

Ва ҳар ким маймунни гўштини шакар бирла офтобда қуритиб еса кўнглида ҳеч ғам-ғусса қолмагай, балғам кўрмагай ва яна меъдага бисёр қувватлик бўлгай.

Ҳар ким кашниз бирла гулобни кўзига малҳам қилса кўз оғриқ даф бўлгай.

Ҳар ким йўталга гирифтор бўлса, ҳеч даво тополмаса, анжирни хўб (яхши) қайнатиб ва сувидин жудо қилиб, уч кеча ва кундуздан кейин ул анжирнинг еса даф қилгай, агар онинг бирла даф бўлмаса қўйни қўйруғини сути бирла пишириб, сирка бирла ичса даф бўлур.

Яна кимарсани ит тишласа одамнинг сочин сирка бирла қайнатиб ҳар куни ул ит тишлаган ерга тонгса (боғласа) даф бўлур. Ва яна иложи сураи «Фотиҳа» ни етти маротаба дуон «Фанодо» бирла қирқ бир маротаба ўқуб, сувга дам қилиб ичирса шифо топгай. Яна иложи, турма (турп) ни ит гўшти бирла қайнатиб ул кишига берса даф бўлгай. Турманинг уруғини суғон (пиёз) бирла қайнатиб ола бўлганга суртса фойда қилур. Ва яна ҳар ким турмани, қўй ўтими асал бирла қайнатиб, ичурса ҳар на кўкрагида йўтал бўлса даф қилур. Агар турмани совуқ сув бирла гарғара қилса шифо топгай. Ҳар ким турмани тарангабин бирла янчиб еса, даф бўлгай, ҳар ким турмани юмшатиб себкиллик юзга суртса, даф бўлгай, агар турмани наҳорда еса қурсоқига фойда қилур, қулли (барча) балғамни пок қилиб, меъданни бисёр қавий (кучли) қилгай.

Ҳар кимни ич оғриқи бўлса, шишса, гули райҳонни суртса даф бўлгай, гар гули райҳонни ёғи бирла соч ва соқолларига суртса бисёр қаро бўлгай.

Агар кичик бола тушида қўрқоқ бўлса, бир мисқол гули райҳонни юмшатиб, бир мисқол турма бирла пишириб едурсалар қўрқмагай. Агар гули райҳонни юмшатиб, офтобда қурутуб, қулоғига солса даф бўлгай. Агар гули райҳонни мазлумлар вужудларига суртсалар ё бозуси (қўлига) банд қилса девпарилар заҳмат еткурмагай. Агар шақиқа оғриқлик кишилар суви билан бошини ювса ҳар турлиқ бош оғриқи даф бўлгай, агар сочига ва соқолига чопса қора бўлгай.

Агар мазлум киши суғон (пиёз) еса ҳаргиз бош оғриги кўрмас. Агар асбонни (исириқ) донасини бирён қилиб (қовурмоқ), қанд бирла еса бурундағи елни кесгай.

Билгилким,, ҳукамолар айтурларким саримсоқ етмиш турдук иллатга дору туур. Агар кишини чаён чақса саримсоқни бирён қилиб ёпса дарҳол даф бўлгай. Агар кишининг тиши оғриса саримсоқни ўтга кўмиб епса, дарҳол шифо бўлгай, иншооллоҳу таоло.

Ва яна ҳар ким саримсоқ ерни одат қилса кулли (барча)

ел даф бўлгай, ғазо (овқат) га қўшиб егай. Агар саримсоқнинг пўстини зифир ёғи бирла соч ва соқолга суртса бисёр қаро бўлгай.

Агар қўйнинг ўтини қулоқига томизса очилгай, агар кўкнорини суви бирла ичса кўнгли соф бўлгай.

Агар киши нонни сирка бирла еса тани ҳар қанча иссиғлигини кўтарур, иссиғлиги даф бўлгай, юраги тинч бўлур.

Агар кишининг кўзига оқ тушса, ҳеч иложи бўлмаса мазлум кишини сути бирла ювса, шифо топгай замъфарон ҳам қўшгай.

Агар сичқоннинг қонини кўзига тортса, ёши тўхтагай.

Ҳар ким сичқоннинг ўтини офтобда қурутиб, кўзига филита қилиб қўйса, кўзининг оқини йўқотур.

Агар сичқоннинг тукини мазлум киши таваллуд қилур ҳолатда дуд қилса умму сибён қочгай.

Агар илоннинг пўстини сиркада қайнатиб тишига ёпса тиш оғриғи даф бўлгай. Агар хурусни (хўрор) ўтини офтобда қурутиб кўзига суртса кўзи равshan бўлгай. Агар учкунинг (эчкини) ўпкасини себкиллик юзга суртса даф бўлгай. Агар учку (эчки) нинг ўтини асал бирла қайнатиб, сурма қилиб кўзига тортса, кўз оғриғи даф бўлгай.

Ҳар кимнинг овози тутулса, қўйнинг ўтини ғарфара қиласа, овози очилгай агар ҳар ердаи жароҳатларга суртса, даф бўлгай.

Агар кирпини қозонда қайнатиб еса, кўзи равshan бўлгай, кўнгил соф бўлгай. Агар киши кирпини юрагини еса бисёр юраклик бўлгай. Агар кирпини ўтини ҳар ерга суртса, мўй унмагай.

Агар отнинг сутидан уч мисқол қайнатиб еса меъда соф бўлгай, қурсоқ оғриғи ҳам даф бўлгай, шаҳват ҳам зиёда бўлгай. Агар хачирни туёқни ҳар ерда дуд қилса, тамом сичқонлар қочгай агар хачирнинг юрагини ҳомила мазлум еса, дарҳол юкидан халос топгай, ҳаргиз ранж машаққат ва меҳнат кўрмагай, ул заифанинг таваллуди осон бўлгай. Ҳар ким уй (ҳўқиз) ни ёғини жароҳат тўхтамаса тезаки бирла қўшиб зимод (компресс) қилса тўхтагай. Агар уйнинг ўтини ит ҳамаги бирла жам қилиб, юзига суртса юзи ҳеч ранж кўрмагай.

Агар кишининг ичи ўтиб, тўхтамаса ҳазори исфандни қайнатиб, киндигига ҳал қилса, шифо топгай, дарҳол равон бўлгай. Агар уйнинг ўтини сирка бирла қайнатиб, қулоғига томизса соғру (қулоқ шанғиллашга) даво бўлур, қулоқ оғриғи даф бўлгай, агар ўтини арини уясига солса арилар тамом бўлгай.

Агар киши бурнининг қони тўхтамаса, уй (ҳўқиз) нинг тезакини юмшоқ қилиб, ҳал қилса, дарҳол тўхтагай. Ҳар ким мевалик дарахтга уй ўтини суртса, меваси ботроқ пишгай. Агар мазлум киши уйнинг ўтини вужудига қўйса худойи таоло фарзанди солиҳ рўзи қилгай. Ва яна ҳар кишида ўқ қолган бўлса уйнинг ёғини тезаки бирла қайнатиб ичсалар дарҳол шифо топгай, ўқи чиққай.

Ҳар ким тева (туя) нинг ўтини тарангабин бирла ҳал қилинг ичса кулли (барча) ел даф бўлур. Агар кишининг бағир (жегар) оғриғи бўлса, теванинг ўпкасини еса, бағир оғриғи даф бўлур.

Агар кишини кўзи ёмон оғриған бўлса, ҳеч нарса бирла даф бўлмаса, теванинг ўпкасини тонгса (боғласа) даф бўлур. Упка да хосият бисёрдур, ҳар чанд (қанчаки) фарзанд бўлмайдиган бўлса ҳам, бўлгай.

Ҳар кимки ўғлоқи (эчки боласи) нинг ўтини қошига суртса қоши бисёр қаро бўлгай.

Ҳар кимсанни илон ва чаён чақса ўғлоқнинг гўштини тонгса (боғласа) даф бўлур.

Ҳар ким қизил эчкининг бағрини юмшатиб, кўзига ёпса, кўзи равшан бўлур. Ҳар ким қабз (ич қотиш) бўлган бўлса, қизил эчкининг ўтини киндигига суртса равон бўлур. Ҳар ким ўтини кофур (камфора) бирла буғуруб (аралаштириб) қулогига томизса қулоғи очилгай. Агар кимсага дору берган бўлсалар эчкининг қонини сутига пишириб ичса даф бўлгай, ҳар ким тоғ эчкинининг терисини ҳар жароҳатга ёпиштириб қўйса жароҳат яхши бўлур, ҳар ким тоғ такасининг сочини тагиси остига қўюб ётса мазлумлар ҳар на сирини тушида баён қилгай. Ҳар ким тоғ такасини бошини мункузи бирла қўтонда (молхона) қўйса ўғри олмагай, агар ўтини қулогига томизса қулоқ оғриғи даф бўлгай.

Агар ҳар ким бўрининг тирноқини фарзандига боғласа девор парилар яқин келмагай. Агар бўрининг ошиқини ўзи бирла ҳамроҳ қилса, душман кор қилмагай. Ҳар ким бўрининг қуирғи (устухони) ни ўзига ҳамроҳ қилса душман кор қилмагай. Ҳар неча маст кўнанда (маст қилгувчи) ичса ҳаргиз маст бўлмагай.

Ҳар ким носур (оқма яра) иллатига мубтало бўлса, сариф ит терисига кирса, даф бўлгай. Агар итнинг тишини ўзи бирла ҳамроҳ қилса марги муфожот (тасодифий ўлим) дучор бўлмагай, тушида қўрқмагай. Ҳар ким итнинг тилини қурутиб, жароҳатига қўйса ва ҳайвонларнинг бағрига суртса шифо топгай. Ҳар мазлумни ичиди боласи ўлган бўлса, итнинг сутни қайнатиб ичирса, дарҳол тушгай.

Ҳар кимнинг юраги ўйнайдиган бўлса, тулкининг бағрини ичса дарҳол шифо топгай. Агар кишининг тиши оғриса, тулкининг бағрини қурутиб, тишига суртса даф бўлгай, умрида ҳечтиш оғриғини қўрмагай.

Ҳар кимсанни қулоғи гаранг бўлса тулкининг сийдигини қулоғига томизса қулоғи очилгай.

Ҳар ким ёлдор бўрини тишини ўзига ҳамроҳ қилса ҳамма ҳалқ орасида иззат ва ҳурматлик бўлгай ва юзи иссиқ, сўзи ўткур бўлгай. Агар мазлумни фарзанди бўлмаса ё бўлиб турмаса, тишини ўзи бирла тутса, фарзандлари бўлгай ва агар

Ёлдор бўри бошини қўтоннинг эшикига кўмса ҳаргиз бўри йўламагай.

Ҳар ким кўзи оғриса товушқонни ёриб ёпса кўзи равшан бўлгай. Агар товушқоннинг мияси илон ва чаён заҳар соглан ерга солса даф бўлгай.

Ҳар ким безгак бўлган бўлса, онга ҳеч илож бўлмаса, йигирма мисқол гулоб, беш мисқол санони қайнатиб, сув бирла ичса дарҳол шифо топгай.

Ҳар кимнинг юзига ел келган бўлса, қундуз қири бирла мисни сувда эзиб ё қайнатиб ичса дарҳол ул қиши шифо топгай. Агар онинг бирла паст бўлмаса, турпни қайнатиб, суви бирла ичса даф бўлгай. Бу амални уч маротаба қилмоқ керак. Агар ҳар кимса безгак бўлса тўнғизнинг устухонини ўзиға ҳамроҳ қилса даф бўлгай. Ҳар ким уйқуда хуррак тортадурган бўлса, айғир (эркак) отнинг тилини такиясининг остига қуюб ётса даф бўлгай.

Агар кимсанинг пешоби тутулса беш мисқол ёнғоқнинг сабусаси, беш мисқол сариф чечақ, беш мисқол арпабодиён, беш мисқол қофун уруғи (қовун уруғи), беш мисқол қофун илдизи, буларни жам қилиб, қайнатиб ичурса даф бўлгай.

Ҳар кимнинг юзида сепкил пайдо бўлса товушқоннинг қонини суртса даф бўлур. Агар мазлум кишининг фарзанди бўлмаса товушқоннинг тезакини вужудига суртса фарзанд бўлгай.

Ҳар ким мушук гўштини қайнатиб еса, кўнгли соф бўлур, барча жароҳатлардин ва заҳматлардин омон бўлур қуввати шаҳвати ҳам зиёда бўлгай.

Агар ҳар ким савдои бўлиб ақлидин бегона бўлса мушукнинг қонини ичса ҳамма дардлардин халос бўлгай. Агар мушукнинг юрагини еса, юз кишининг кучи ва қуввати пайдо бўлгай. Агар қаро мушукнинг юрагини кийикнинг терисига ўраб, ўзи бирла тутса, жами душман кор қилмагай ҳамма подшоҳлар ва беклар олдида юзи иссиғ ва сўзи ўткур бўлгай.

Агар кимарса қуланж (ичак санчиғи) заҳматига гирифтор бўлса сичқоннинг миясини бир мисқол вужудига киргизса даф бўлгай ё кирпини қайнатиб еса ҳам даф бўлур. Ҳар кимнинг кўзи тийра (хира) бўлса кирпини ўтини суртса даф бўлур, ҳар ким шабкўр бўлса ҳам даф бўлур.

Ҳар ким зуком, яъни тумов бўлса заъфаронни дуд қилса даф бўлур.

Ҳар кимарсада ёмон заҳмат пайдо бўлса, тулкининг ёғи бирла пўстини ёпса даф бўлур. Агар кимарса тулкини кўзини ўзи бирла тутса, халқ орасида юзи иссиқ ва сўзи ўткур бўлур. Агар кишининг қулогида қурт пайдо бўлса, қўйнинг юмшоқ тукини қулогида узоқ тўхтатса даф бўлур.

Агар кишининг кўзидан доим ёш равон бўлуб турса, эчки юнгини филита (пилита) қилиб қўйса даф бўлур. Агар мазлум кишининг боласи ичидаги ўлиб қолса ва тушмаса итнинг тезагини қайнатиб ичирса дарҳол тушгай.

Фохтанинг ёғини андомига суртса шаҳвати зиёда бўлгай, ҳар мазлум бирла жимоъ (жинсий суҳбат) қиласа, меҳрибон бўлгай.

Агар кишининг тиши оғриса бўрининг тишини босиб ётса даф бўлур. Ҳар ким садаф бирла олмурут уруғини, ҳазор исфанд уруғини тишига суртса албатта даф бўлур ва ҳам тишлиари оқ бўлур.

Ва ҳар ким илон пўстини ва қаро мушукнинг терисини ўзи бирла тутса ҳамма подшоҳларнинг ва бекларнинг олдида юзи иссиқ ва сўзи ўткир бўлур ва уларнинг олдида иззатлик ва ҳурматлик бўлур.

Ҳар ким кирпининг ўтини темираткига солса шифо бўлур, ҳар кимни кана чаққан бўлса, қучқоч ёриб ёпса даф бўлур. Ҳар ким какра уруғини юмшатиб, сиқиб ҳар турлик жароҳатларга солса даф бўлур. Агар кишининг пешоби тутулса, қорлучоннинг (қалдирғоч) боласини шакар билан қайнатиб еса дарҳол шифо топгай.

Ҳар ким уй (хўқиз) нинг сингирини таомга қўшиб еса шаҳвати равон бўлур ва зиёда қилур, ҳар мазлум бирла мужомъяат (жинсий алоқа) қиласа ошиқ ва меҳрибон бўлур. Ҳар кимса бедаво дардга гирифтор бўлса сариқ ҳалилани ун қилиб солса, даво бўлур.

Агар мазлум кишининг йўлдоши тушмаса, отнинг туёқини дуд қиласа, дарҳол тушгай. Агар уй (хўқиз) нинг тезакини дуд қиласа, туғишни осон бўлгай.

Агар отнинг тилини гунг (соқовга) берса тили чиқар.

Агар қизил гул бирла кефак (кепак) ни қайнатиб яласа, кезик (төлбалик) даф бўлур.

Агар киши бужафон (чиққон) бўлса сичқонни ёриб, ёпса даф бўлур.

Агар кимарса гули бунафша бирла ҳалилани соқолига сурса қаро бўлур. Валлоҳу аълам (Аллоҳ билгувчироқдир!)

МУҲАММАД АТ-ТАБИБ АЛ-ҲАРАВИЙ

РИСОЛАИ МУҲАММАД ТАБИБ

(Муҳаммад табибнинг мизоҷ ҳақидаги рисоласи)

БИРИНЧИ БОБ — НОНЛАР ҲАҚИДА

Ювилган буғдой унидан тайёрланган нон

Табиати: Иссиқ ва совуқ.

Хосияти: Озиқлик қуввати кўп, қонни тозалайди.

Зарари: Буйракка тош келтиради ва ел туғдиради.

Заарарини даф этиш: Бузварий сиканжубинига қўшиб ейлади.

Патир нон

Табиати: Куюқ, жисмоний меҳнат билан шуғулланувчиларга яхшидир.

Хосияти: Қеч ҳазм бўлади.

Зарари: Қорин оғриғи келтириб чиқаради.

Заарарини даф этиш: Зира ҳазм дорисига қўшиб ейлади.

Чала пишган нон

Табиати: Юмшоқ.

Хосияти: Тез ҳазм бўлади ва создир.

Зарари: Бемор еса занфлаштиради.

Заарарини даф этиш: Ҳалим ва асида билан бирга истеъмол қилинади.

Гуручдан қилинганди нон

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Ични қотиради ва нам ҳавога создир.

Зарари: Қуланж касалини пайдо қиласди ва жигар йўлини бер-китади.

Заарарини даф қилиш: Ёғ ёки сут билан ейлади.

Арпа нон

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Иссиқ мизожли одамга ва иссиқ ҳавога создир.

Зарари: Ошқозон касалини пайдо қилади ва ел туғдиради.

Зарарини даф этиш: Ҳазм бўлиши учун абоба ва ҳалво билан истеъмол қилинади.

Нўхат нон

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Танани семиртириб қувват беради.

Зарари: Жигар, ошқозон ва буйрак оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Исириқ ва ёғ билан истеъмол қилинади.

Боқила нон

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Кўкрак оғриғи ва назла учун фойдалидир.

Зарари: Бош оғриғи ва ел пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Совуқ мизож киши зира ва кийик ўт билан, иссиқ мизож киши эса сиркага қўшиб истеъмол қилади.

Тарик нон

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Ични кетказади ва истисқога яхшидир.

Зарари: Иссиқликни кўтаради ва қуланж касалини пайдо қиласади.

Зарарини даф этиш: Ёғ ва ширинлик қўшиб истеъмол қилинади.

Кумоч нон

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Жисмоний меҳнат билан шуғулланувчига создир.

Зарари: Умрни қисқартиради ва бой одамларга тўғри келмайди.

Зарарини даф этиш: Думба ёғи билан истеъмол қилинади.

Балут нон

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Бавосир ва ич кетишни яхши қилади.

Зарари: Қорин оғриғи ва қуланж пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Ширинлик ва ёғ билан истеъмол қилинади.

Ясмиқ нон

Табиати: Қуруқ ва иссиқликда мўътадил.
Хосияти: Қон босими, чечак ва ич кетишини яхши қилади.
Зарари: Меланхолия ва савдоийлик келтириб чиқаради.
Зарарини даф этиш: Ҳазм бўлиши учун қаланпирмунчоқдан қилинган ҳазм дориси билан қўшиб истеъмол қилинади.

Мошанг ва мөш нон

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Ислитмага ва бемор учун фойдалидир.
Зарари: Ел туғдиради.
Зарарини даф этиш: Зира ҳазм дориси ва исириқ билан қўшиб истеъмол қилинади.

Ловия нон

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Сийдик ҳайдайди ва ични юмшатади.
Зарари: Ошқозон касали пайдо қиласи ва ел туғдиради.
Зарарини даф этиш: Сирка ва исириқ қўшиб истеъмол қилинади.

Зоғора нон

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Сийдик ҳайдайди ва қориндаги иссиқни олади.
Зарари: Кеч ҳазм бўлади ва қонни куйдиради.
Зарарини даф этиш: Ёғ ва ширинлик билан истеъмол қилинади.

ИККИНЧИ БОБ — СУВЛАР ҲАҚИДА

Соф ҳовуз суви

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Таомни ўз жойинга етказади.
Зарари: Қўп ичиш овқат ҳазм қилишга зиён келтиради.
Зарарини даф этиш: Сиканжубин ва нордон шарбатлар билан истеъмол қилинади.

Ях ва қор суви

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Иссиқ мизожга ва жигар учун создир ва заиф мөъдага қувват беради.
Зарари: Бел оғрифи келтириб чиқаради ва ични суради.
Зарарини даф этиш: Иссиқ мизож дорилар билан истеъмол қилинади.

Булоқ суви

Табиати: Совуқ ва қуюқ.

Хосияти: Иссик, жигарга фойдаси бор ва овқатни ҳазм қилди-ради.

Зарари: Асабни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Қанд шарбати, ҳаммом, гулоб ва бид-мушк шираси билан создир.

Ёмғир суви

Табиати: Озгина иссиқ.

Хосияти: Кўкрак оғриғи ва ўйталга фойдалидир.

Зарари: Иссик мизожга зиёнлидир ва иситмали одамга зарар-дир.

Зарарини даф этиш: Асал билан бирга истеъмол қилинади.

Кориз суви

Табиати: Совуқ, ҳўл ва қуюқ.

Хосияти: Қуланжга фойдалидир.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Зарарини даф этиш: Қайнатиб, совитилади ва сўнг ичилади.

Қудуқ суви

Табиати: Совуқ ва қуюқ.

Хосияти: Қуланжга фойдалидир.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади ва ел туғдиради.

Зарарини даф этиш: Қайнатиб, совитилади ва кейин истеъмол қилинади.

Қайноқ сув

Табиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Ични юмшатади ва меъданни балғамдан тозалайди.

Зарари: Меъданни бўшаштиради ва ҳазм қувватини йўқотади.

Зарарини даф этиш: Қусиши учун яхшидир.

Шўр сув

Табиати: Иссик ва қуруқ.

Хосияти: Ични ҳайдайди, қориндан келган қонни тўхтатади.

Зарари: Қичима ва баҳақ пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Ёғлини ва ширин таомлар билан бирга истеъмол қилинади.

Нефть конида бўладиган сув

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Бел оғриғи ва бўғим оғриғига яхшидир.

Зарари: Кўз нурини йўқотади ва бош оғриғи пайдо қилади.

Заарини даф этиш: Олма шарбати билан ичилади.

Тилла ва кумуш конида бўладиган сув

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Савдога фойдалидир.

Зарари: Қонни бузади.

Заарини даф этиш: Товуқ тухумининг сарифи, гуруч ва сут билан бирга истеъмол қилинади.

Темир конида бўладиган сув

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Меъданни кучли қилади ва талоқ иллатини йўқотади.

Зарари: Қуланж пайдо қилади ва сийдик келишини қийинлаштиради.

Заарини даф этиш: Ёғлик ва ширин таомлар билан бирга истеъмол қилинади.

Лойқа сув

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Фойдасиздир.

Зарари: Қонни бузади.

Заарини даф этиш: Гулоб ва мастаки билан бирга ичилади.

Аччиқ сув

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Ични юргизади ва бурун йўлини очади.

Зарари: Бадани озғин қилади ва қонни бузади.

Заарини даф этиш: Чилон жийда ва мирд меваси истеъмол қилинади.

Сасиган сув

Табиати: Совуқ ва оғир.

Хосияти: Фойдасиздир.

Зарари: Қонни бузади.

Заарини даф этиш: Гулоб ва мастаки билан бирга ичилади.

Туриб қолган сув

Табиати: Оғир.

Хосияти: Фойдасиздир.

Зарари: Бошни катта қилади.

Заарини даф этиш: Қайнатиб, совитилади ва ичилади.

УЧИНЧИ БОБ — ДОНЛАР ҲАҚИДА

Буғдой

Табиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Шишни йўқ қилади.

Зарари: Тиқилма пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Ширинликлар билан даф этилади.

Арпа

Габиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Сувдан чиққан қуйқаси эшакемини қайтаради.

Зарари: Қорин оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Қовуриб истеъмол қилинса яхшидир.

Тариқ

Габиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Сийдик ҳайдайди ва қориндаги иссиқни олади.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Зарарини даф этиш: Сут ёки ёғ билан истеъмол қилинади.

Гуруч

Габиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Қувватни оширади ва меъдага фойдалидир.

Зарари: Қуланж билан оғриған беморга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Ёғ ёки сут билан истеъмол қилинади.

Нўхат

Габиати: Иссик ва қуруқ.

Хосияти: Қувватли ва ургуни кўпайтиради.

Зарари: Буйрак ва қовуқ оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Кўкнори ва сирка истеъмол қилинади.

Боқила

Габиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Йўтал ва иситмага фойдалидир.

Зарари: Сезгиларни бўшашибтиради.

Зарарини даф этиш: Туз ва кийик ўти билан бирга истеъмол қилинади.

Ловия

Габиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Сийдик ҳайдайди ва семиртиради;

Зарари: Кўз нурига зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Зайтун ёғи ва маринад истеъмол қилинади.

Машанг

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Иситмани яхши қилади.
Зарари: Тишга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Бодом ёғи билан бирга истеъмол қилинади.

Ясмиқ

Табиати: Мўътадиллар.
Хосияти: Меъданни кучли қилади.
Зарари: Меланхолия ва савдо пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Исмалоқ ва лавлаги истеъмол қилинади.

Крахмал

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Сафро кучини кесади.
Зарари: Кеч ҳазм бўлади.
Зарарини даф этиш: Шириналлик билан бирга истеъмол қилинади.

ТЎРТИНЧИ БОБ — ГУШТЛАР ҲАҚИДА

Қулон гўшти

Табиати: Иссик, қуруқ ва қуюқдир.
Хосияти: Бўғим оғриғига фойдалидир.
Зарари: Меъда ва қуланж касалини пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Занжабил, долчин ва хавлинжон қўшиб пиширилади.

Қўй гўшти

Табиати: Иссик ва ҳўл.
Хосияти: Соғлом одам учун жуда фойдалидир.
Зарари: Иссик мизожга ярамайди.
Зарарини даф этиш: Зирк ва тотим билан пиширилади.

Эчки гўшти

Табиати: Мўътадил.
Хосияти: Тез ҳазм бўлади.

Зарари: Қабоб қилиб еса қуланж пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Шолғом ва ёғ қўшиб пиширилади.

Эчки бўласининг гўшти

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Ҳамма иллатдан асрайди.
Зарари: Совуқ мизож одамга ёмондир.
Зарарини даф этиш: Ёғ ва иссиқ мизож дорилар истеъмол қилинади.

Мол гўшти

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Меъдани мустаҳкамлайди.
Зарари: Савдо ва шиш пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Занжабил, мурч ва шарбат билан яхшидир.

Барра гўшти

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.
Хосияти: Соғлом одам ва беморга яхшидир.
Зарари: Шиллиқ хилтларни пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Чилонжийда ва сиканжубин билан зарарини даф этилади.

Бузоқ гўшти

Табиати: Енгил.
Хосияти: Иссиқ меъдага фойдалидир.
Зарари: Қора жигарни бўшаштиради.
Зарарини даф этиш: Долчин ва мурч билан бирга истеъмол қилинади.

От гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.
Хосияти: Иссиқ қон пайдо қилади.
Зарари: Бавосир пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Ҳалила мураббоси билан истеъмол қилинади.

Туя гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуюқ.
Хосияти: Ел ҳайдайди ва елдан бўлган оғриқни йўқотади.
Зарари: Қуланж ва савдо пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Занжабил мураббоси ва Эрон қавраги истеъмол қилинади.

Қоқ гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Иштаҳани очади.

Зарари: Кўз ва мияга зиёни бор.

Заарини даф этиш: Исмалоқ, лавлаги ва қатиқ билан истеъмол қилинади.

Оҳу гўшти

Табиати: Иссиқ ва барча ов ҳайвонларидан яхшидир.

Хосияти: Қуланж, фалаж ва юз фалажи учун фойдалидир.

Зарари: Танани озғинлаштиради ва қуруқлик келтиради.

Заарини даф этиш: Ёлар ва ширинликлар билан истеъмол қилинади.

Қуён гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Қалтироққа яхшидир.

Зарари: Уйқусизлик пайдо қиласди.

Заарини даф этиш: Ёғ, зира ва кашнич билан истеъмол қилинади.

Тоғ эчкисининг гўшти

Табиати: Иссиқликда мўътадил, лекин қуруқ.

Хосияти: Қорин оғриғи ва балғамга яхшидир.

Зарари: Асабни қуритади.

Заарини даф этиш: Ёғда пиширилади.

Дуррож (Урмон каклиги гўшти)

Табиати: Мўътадил ва латиф.

Хосияти: Бемор ва соғлом одамга фойдалидир.

Зарари: Меъдага зиёни бор.

Заарини даф этиш: Иссиқ мизож одам ёғда ёки нордон нарса-да пиширсин.

Уй товуғининг гўшти

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Бош мияни ҳўллайди ва уругни кўпайтиради.

Зарари: Полвонлик билан шуғулланувчи кишиларга зиёни бор.

Заарини даф этиш: Иссиқ шўрва билан истеъмол қилинади.

Каптар гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Юз рангини тиник қилиб, семиртиради.

Зарари: Қуланж пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Ёғда яхшилаб пиширилади.

Қантар боласининг гўшти

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.
Хосияти: Совуқ мизож одамга яхшидир.
Зарари: Қўзга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Саримсоқ уруфи ёки асал билан бирга истеъмол қилинади.

Мурғоби (Сув қуши гўшти)

Табиати: Иссиқ ва қуюқ.
Хосияти: Танани семиртиради ва юз рангини тиниқлаштиради.
Зарари: Қонни бузади ва кеч ҳазм бўлади.
Зарарини даф этиш: Нўхатли сувда пиширилади.

Ҳўрор гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.
Хосияти: Унинг суви қуланжга фойдалидир.
Зарари: Меъдага зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Эски шароб билан истеъмол қилинади.

Қаклик гўшти

Табиати: Иссиқ, ҳўл ва қотиравчидир.
Хосияти: Совуқ меъдага ва ичи қотганга яхшидир.
Зарари: Кучли меъдага зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Сирка ёки кабоб билан истеъмол қилинади.

Турна гўшти (Лайлак)

Табиати: Иссиқ, қуруқ ва қуюқдир.
Хосияти: Кучли меъдага фойдалидир.
Зарари: Кеч ҳазм бўлади.
Зарарини даф этиш: Ҳалим билан бирга пиширилади.

Чумчуқ гўшти

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.
Хосияти: Белга қувват бериб, уругни кўпайтиради.
Зарари: Баданни қуруқ қилади.
Зарарини даф этиш: Сирка билан пиширилади ва бодом ёғида қовурилади.

Үрдак гўшти

Табиати: Иссиқ, ҳўл ва қуюқdir.

Хосияти: Озғин одамни семиртиради ва юзни қизартиради.

Зарари: Хилтлар пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Сўйишдан олдин ўрдакни томогига бир озгина ош содаси солинади.

Қирғовул ва кулранг қаклик гўшти

Табиати: Иссиқ, ҳўл ва латиф.

Хосияти: Бемор ва соғлом одамга яхшидир.

Зарари: Бақувват меъдага зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Ёғда қовурилади.

Бедана гўшти

Табиати: Иссиқ, қуруқ ва қуюқdir.

Хосияти: Бўғим оғриқларига фойдалидир.

Зарари: Иссиқ жигарга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Сирка ва кашнич билан истеъмол қилинади.

БЕШИНЧИ БОБ — БАЛИҚЛАР БАЁНИДА

Рустак балиғи

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Истеъмолга фойдалидир.

Зарари: Совуқлик ва балғам пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Зайтун ёғи билан истеъмол қилинади.

Кичик балиқ

Табиати Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Иссиқ жигарга жуда яхшидир.

Зарари: Кўзга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Эски шароб истеъмол қилинади.

Катта балиқ

Табиати: Совуқ ва қуюқ.

Хосияти: Қувват берib, танани семиртиради.

Зарари: Балғам пайдо қилади ва чанқатади.

Зарарини даф этиш: Эски шароб истеъмол қилинади.

Шўр балиқ

Табиати: Иссик ва қуруқ.
Хосияти: Балғамни ташқари чиқаради ва иштаҳани очади.
Зарари: Қора баҳақ пайдо қилади.
Зарарини даф этиш: Эски қизил шароб билан ичилади.

Қовурилган балиқ

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Қувватни оширади.
Зарари: Уйқусизликни келтириб чиқаради.
Зарарини даф этиш: Бодом ёғи истеъмол қилинади.

ОЛТИНЧИ БОБ — ҲАЙВОНЛАРНИНГ АЪЗОЛАРИ БАЁНИДА

М и я

Табиати: Совуқ, ҳўл ва қуюқdir.
Хосияти: Мияни қатифини кўпайтириб, баданни семиртиради.
Зарари: Кўнгилни айнатади ва кеч ҳазм бўлади.
Зарарини даф этиш: Туз, каклиқўт ва хардал билан истеъмол қилинади.

Қўз ва қулоқ

Табиати: Мўътадил.
Хосияти: Баданга озиқлик беради.
Зарари: Заарсизdir.
Зарарини даф этиш: Сирка ва исироқ билан истеъмол қилинади.

Пойча

Табиати: Мўътадил.
Хосияти: Ичакдаги яра ва ингичка ичак шамоллашига фойдалиdir.
Зарари: Қуланж касалига зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Сирка ёки заъфарон билан истеъмол қилинади.

Тил

Табиати: Иссик, ҳўл ва қуюқ бўлади.
Хосияти: Қуруқ мияга яхшидур.
Зарари: Сийдикни ҳидлантиради ва сассиқ кекириш пайдо қилади.
Зарарини даф қилиш: Долчин ва хардал истеъмол қилинади.

Ошқозон ва ичак

Табиати: Совуқ, қуюқ ва қуруқдир.

Хосияти: Шабкүрга фойдалидир.

Зарари: Қорин оғриғи пайдо қиласы да балғамни күпайтиради.

Заарани даф этиш: Сирка ва мурч билан истеъмол қилинади.

Жигар

Табиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Шабкүрга создир.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Заарани даф этиш: Обкома ва долчин билан истеъмол қилинади.

Қора жигар

Табиати: Иссик ва қуруқ.

Хосияти: Фойдасиздир.

Зарари: Қонни қорайтиради.

Заарани даф этиш: Иссик мизож дорилар билан пиширилади.

Юрак

Табиати: Иссикдир.

Хосияти: Бақувват меъдага яхшидур.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Заарани даф этиш: Мурч, долчин ва ёғ билан истеъмол қилинади.

Буйрак

Табиати: Иссик, ҳўл ва қуюқ бўлади.

Хосияти: Манфаати ҳам, зарари ҳам йўқ.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Заарани даф этиш: Туз ва мурч билан истеъмол қилинади,

Ўпка

Табиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Гўшт ейиш мумкин бўлган беморга создир.

Зарари: Ҳазм бўлиши қийин.

Заарани даф этиш: Сиркада пиширилади ва қовурилади.

Мояк

Табиати: Иссик, ҳўл ва қуюқдир.

Хосияти: Уруғни кўпайтиради.

Зарари: Балғам ва ичак оғриғи пайдо қиласы.

Заарани даф этиш: Ялпиз ва туз билан истеъмол қилинади.

Думба

Табиати: Мўътадил ва мизожда ўртачадир.
Хосияти: Уруғни қувватини оширади.
Зарари: Меъдани бўшаштиради.
Заарини даф этиш: Занжабил, заъфарон ва хавлинжон билан истеъмол қилинади.

ЕТТИНЧИ БОБ — ОВҚАТЛАР БАЁНИДА

Турфа

Табиати: Совуқ, ҳўл ва қуюқ бўлади.
Хосияти: Иссик мизож одамга яхшидир.
Зарари: Ел туғдиради ва қуланж пайдо қиласи.
Заарини даф этиш: Сирка ва судоб билан истеъмол қилинади.

Нўхатли шўрва

Табиати: Иссик ва ҳўл.
Хосияти: Соғлом одамларга яхшидир.
Зарари: Иссик мизож одамда сафрони қуюқлаштиради.
Заарини даф қилиш: Лимон шарбати ва хом узум суви билан истеъмол қилинади.

Ҳалим

Табиати: Иссик ва ҳўл.
Хосияти: Ақлга фойдалидир ва уруғни кўпайтиради.
Зарари: Меъдаси заниф одамга ёмондир.
Заарини даф этиш: Лимон шарбати, обкома ва зира билан истеъмол қилинади.

Зирк овқати

Габиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Жигардаги шинига фойдалидир.
Зарари: Қуланж ва қоринда ел пайдо қиласи.
Заарини даф этиш: Шакар ҳолваси заарини даф этади.

Айрон

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Сафрони тинчлантиради ва иссиқ мизож одамга яхшидир.
Зарари: Меъдага зиёни бор ва қуланж пайдо қиласи.
Заарини даф этиш: Асалдан қилинган ҳолва заарини даф қиласи.

Хом узум суви ва

Табиати: Совуқ ва қотибувчи.

Хосияти: Иссиқ мизож одамга яхшидир.

Зарари: Ел туғдиради ва йўтал пайдо қиласиди.

Зарарини даф этиш: Саримсоқ ва судоб зарарини даф қиласиди.*

ЎН ТЎРТИНЧИ БОБ — ҚУРУҚ МЕВАЛАР БАЁНИДА

Банан

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Жинсий қувватни оширади.

Зарари: Меъдага зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Новвот билан истеъмол қилинади.

Кўнор

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Сафрони ҳайдайди.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Зарарини даф этиш: Асал билан истеъмол қилинади.

Жийда

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Mast бўлишга қаршилик қиласиди.

Зарари: Меъданни қуритади.

Зарарини даф этиш: Шакар ва каллақанд билан истеъмол қилинади.

Писта

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Мия ва жигарга қувват беради.

Зарари: Сафрона зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Сиканжубин билан истеъмол қилинади.

Фундуқ (ўрмон ёнғоги)

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Мияга қувват беради ва чаён заҳрини даф қиласиди.

Зарари: Ошқозонга оғирлик қиласиди.

Зарарини даф этиш: Каллақанд ейилади.

* Орадаги боблар асл иусхада йўқ.

Олхўри қоқиси

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Сафрони сўндиради.

Зарари: Совуқ мизож одамга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Мастаки уни зарарини даф этади.

Кедр ёнғори

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Ел ҳайдайди ва қувват беради.

Зарари: Иссиқ мизож одамга ярамайди.

Зарарини даф этиш: Шакар билан истеъмол қилинади.

Бодом мағзи:

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Маст бўлишга қаршилик қилади.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Зарарини даф этиш: Макка шароби билан истеъмол қилинади.

Чилонжийда

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Қонни тозалайди.

Зарари: Меъданни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Гулоб ёки кишмиш билан истеъмол қилинади.

УН БЕШИНЧИ БОБ — ШИРИНЛИҚЛАР БАЁНИДА

Шакарқамиш

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Ўпкага фойдаси бор ва қовуқни тозалайди.

Зарари: Ел туғдиради.

Зарарини даф этиш: Иссиқ сувда ювилади ва пўсти тозаланади.

Оқ шакар

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Буйрақ ва қовуққа фойдалидир.

Зарари: Сафрони қўзғатади ва чанқатади.

Зарарини даф этиш: Лимон суви ва нордон анор билан истеъмол қилинади.

Табарзад

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Буйракни қувватли қилади.

Зарари: Чанқаш ва қуланж пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Нордон мева истеъмол қилинади.

Янтоқ шакари

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Ўпка ва кўкракка фойдалидир.

Зарари: Ҳеч зарари йўқдир.

Зарарини даф этиш: Кўп истеъмол қилиш керак эмас.

Новвот

Табиати: Мўътадил ва латиф.

Хосияти: Ҳамма ширинликлардан яхшироқдир.

Зарари: Зарари йўқдир.

Зарарини даф этиш: Гулоб ёки ўсимлик шираси билан истеъмол қилинади.

Ширхишт

Табиати: Совуқликка майлдор.

Хосияти: Ўпка ва кўкракка фойдалидир.

Зарари: Сафрони кўйдиради ва чанқатади.

Зарарини даф этиш: Ширин ва нордон анор билан истеъмол қилинади.

Қанд

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Жигар, қовуқ ва буйракка фойдалидир.

Зарари: Ҳеч зарари йўқдир.

Зарарини даф этиш: Кўп истеъмол қилиш **керак** эмас.

ЎН ОЛТИНЧИ БОБ — ҲАЛВОЛАР БАЕНИДА

Полуда

Табиати: Иссик ва ҳўл.

Хосияти: Кўкрак **ва** ўпкага фойдалидир.

Зарари: Қоражигарга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Ширинликни кўпроқ солиш **керак**

Асида

Табиати: Иссик ва қуюқ.

Хосияти: Буйракни қувватли қилади.

Зарари: Кеч ҳазм бўлади.

Зарарини даф этиш: Нордон таомлар билан истеъмол қилинади.

Лавзина

Табиати: Иссик ва қуюқ бўлади.

Хосияти: Яра, буйрак ва қовуққа фойдалидир.

Зарари: Меъда оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Зирадан қилинган ҳазм дори билан истеъмол қилинади.

Зулайбиё

Табиати: Иссик.

Хосияти: Томоқ ва кўкракни юмшатади.

Зарари: Қовуқда яра пайдо қилади ва иссиқ мизож одамда тиқилма пайдо қиладиган ҳавфи бор.

Зарарини даф этиш: Нордон анор билан истеъмол қилинади.

Шакаррез

Табиати: Иссик.

Хосияти: Ўпка ва томоқни юмшатади.

Зарари: Меъда оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Жигарни очувчи дорилар билан истеъмол қилинади.

Кўкнор

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Тумов ва йўталга фойдалидир.

Зарари: Совуқ мизож одамга ёмондир.

Зарарини даф этиш: Ҳазм қилдирувчи дорилар билан истеъмол қилинади.

Қатойиф

Табиати: Иссик ва қуюқ.

Хосияти: Кучли меъдага фойдалидир.

Зарари: Совуқ мизожга ёмондир.

Зарарини даф қилиш: Ҳазм қилдирувчи дорилар билан истеъмол қилинади.

УН ЕТТИНЧИ БОБ — ШАРБАТЛАР БАЁНИДА

Гулоб

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Қўкрак ва меъдага фойдаси бор.

Зарари: Ични сурин, қон кетказади.

Зарарини даф этиш: Олма ёки беҳи шарбати билан истеъмол қилинади.

Сиканжубин

Табиати: Совуқ.

Хосияти: Сафро ва чанқоқни босади.

Зарари: Меъданни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Ёғлиқ ва ширин таомлар билан истеъмол қилинади.

Гулшакар (Атиргул баргларидан тайёрланган мураббо)

Табиати: Иссиқликка майлдор.

Хосияти: Хурсандликни кўпайтиради ва меъдага қувват беради.

Зарари: Томоқни ачиштиради.

Зарарини даф этиш: Испарза шираси билан истеъмол қилинади.

Турунж шарбати

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Иссиқ юракка қувват беради.

Зарари: Асабни бўшаштиради ва совуқ мизож одамга ярамайди.

Зарарини даф этиш: Ҳалила мураббоси билан истеъмол қилинади.

Шовул шарбати

Табиати: Совуқ ва қотиравчи.

Хосияти: Меъдага қувват беради.

Зарари: Асабни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Ҳалила мураббоси билан истеъмол қилинади.

Беҳи шарбати

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Меъданни қувватли қилади.

Зарари: Қўкрак ва томоққа зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Испарза шираси билан истеъмол қилинади.

Ширин олма шарбати

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Юракка қувват беради.

Зарари: Сафрога зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Шовул ва лимон шарбати билан истеъмол қилинади.

Гулбарглар шарбати

Табиати: Иссикликка майлдор.

Хосияти: Иссик меъданни қиздиради.

Зарари: Биқин оғриги пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Қам ёйиш лозим.

Асал шарбати

Табиати: Иссик.

Хосияти: Совуқ мизож одамда балғамни йўқотади.

Зарари: Иссик мизож одамга ярамайди.

Зарарини даф этиш: Занжабил мураббоси билан иштача билан истеъмол қилинади.

Ширин анор шарбати

Табиати: Латиф ва мўътадиллар.

Хосияти: Юракка қувват беради ва жинсий қобилиятга фойда-си бор.

Зарари: Сафрога зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Шовул ёки лимон шарбати билан истеъмол қилинади.

Олхўри шарбати

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Кўкрак ва йўталга фойдалидир.

Зарари: Меъданни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Мастаки ҳазм дориси билан истеъмол қилинади.

Нордон анор шарбати

Табиати: Совуқ, қуруқ ва латифdir.

Хосияти: Кўнгил айнишини қайтаради ва сафрони сўндиради.

Зарари: Қуланжга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Занжабил ва ҳалила билан истеъмол қилинади.

Бинафша шарбати

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Сафродаң бўлган иситмага фойдалидир.
Зарари: Совуқ мизож одамга ярамайди.
Зарарини даф этиш: Сиканжубин истеъмол қилинади.

Нилуфар шарбати

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Қўкрак ва йўталга фойдалидир.
Зарари: Совуқ мизож одамга ярамайди.
Зарарини даф этиш: Лимон ва норанж шарбати истеъмол қилинади.

Қўкнор шарбати

Табиати: Совуқ ва ҳўл.
Хосияти: Қўкрак ва мияга фойдалидир.
Зарари: Заарсиздир.
Зарарини даф этиш: Кўп истеъмол қилиш керак эмас.

Лимон шарбати

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Сафрони сўндиради ва иштаҳани очади.
Зарари: Совуқ мизож одамга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Занжабил мураббоси истеъмол қилинади.

Сандал шарбати

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Жигар ва мияга фойдалидир.
Зарари: Овозга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Новвот ва гулоб билан истеъмол қилинади.

Чилонжийда шарбати

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.
Хосияти: Қўкрак ва томоққа фойдалидир.
Зарари: Меъданни заифлаширади.
Зарарини лаф этиш: Зарарини қайтариш учун анор шарбати яхшидир.

ҮН САҚҚИЗИНЧИ БОБ — МАСТ ҚИЛУВЧИ ШАРБАТЛАР БАЁНИДА

Янги узум шарбати

Табиати: Иссиқ ва қуюқ бўлади.

Хосияти: Танани семиртиради ва эски йўтални йўқотади.

Зарари: Жигарда тиқилма пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Сиканжубин шарбати истеъмол қилинади.

Эски шароб

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Эски кўз оғригини йўқотади.

Зарари: Кундузи исча зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Нордон олма ёки лимон суви ичиш керак.

Сариқ шароб

Табиати: Иссиқ ва ҳўл.

Хосияти: Ҳамма заҳарларга қарши тарёқдир.

Зарари: Эрталаб оч қоринга исча эрлик қувватини кесади,

Зарарини даф этиш: Анор ёки ширинлик истеъмол қилинади.

Хурмо шароби

Табиати: Иссиқ ва қуюқ бўлади.

Хосияти: Танани семиртиради ва ични юмшатади.

Зарари: Бадандаги тўсиқларни очади.

Зарарини даф қилиш: Нордон ва ширин таомлар билан истеъмол қилинади.

Таросу шароби

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Бел қувватини кучайтиради.

Зарари: Оғиз ва тишга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Қора тут шарбати билан истеъмол қилинади.

Қорақимиз шароби

Табиати: Иссиқ ва қуюқ.

Хосияти: Танани семиртиради.

Зарари: Тиқилма пайдо қиласди ва мияни оғирлаштиради.

Зарарини даф этиш: Гулангабин истеъмол қилинади.

Буғдой шароби

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Белнинг қувватини оширади.

Зарари: Тиқилма пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Занжабил мураббоси истеъмол қилинади.

ЎН ТҮҚҚИЗИНЧИ БОБ — ЁҒЛАР БАЁНИДА

Бодом ёғи

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Йўтал ва томоққа яхшидир.

Зарари: Заиф меъдага ёмондир.

Зарарини даф этиш: Мастаки истеъмол қилинади.

Енгоқнинг ёғи

Табиати: Иссик.

Хосияти: Меъда ва буйракка фойдалидир.

Зарари: Оғиз ва томоққа зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Кўкнор истеъмол қилинади.

Кунжут ёғи

Табиати: Иссиқликка майлдор.

Хосияти: Озиқлиги жуда кўп.

Зарари: Меъданни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Долчин ва асал билан истеъмол қилинади.

Зайтун ёғи

Табиати: Иссик.

Хосияти: Ични юмшатади.

Зарари: Бош оғриғи пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Коҳу ва сирка билан истеъмол қилинади.

Мол ёғи

Табиати: Қуюқ.

Хосияти: Озиқлиги жуда кўп.

Зарари: Меъданни бўшаштиради.

Зарарини даф этиш: Долчин ва асал билан истеъмол қилинади.

Бинафша ёғи

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Мия ва юракка фойдалидир.

Зарари¹

Зарарини даф этиш: Наргис ёғи суртилади.

¹ Зарари қўллэзма нусхасида берилмаган.

Гулсапсар ёғи

Табиати: Иссик.

Хосияти: Миядаги балғамларни эритиб, ҳайдайды.

Зарари: Иссиклигидан бош оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Бинафша ёғи суртилади.

Гул ёғи

Табиати: Мұйтадил.

Хосияти: Томир тортишишини йүқтади.

Зарари: Бұғым оғриқларига ва никризга ёмандыр.

Зарарини даф этиш: Бинафша ёғи суртилади.

Есуман ёғи

Табиати: Иссик.

Хосияти: Балғамни йүқтади ва совуқликни кесади.

Зарари: Иссикликтан бош оғриғи пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Бошга ҳұл мизожли ёғ суртади.

ИИГИРМАНЧИ БОБ — АТИРЛАР БАӘНИДА

Уд

Табиати: Иссик ва қуруқ.

Хосияти: Юрак ва мияга фойдалидір.

Зарари: Иссик мизожли мияга зарари бор.

Зарарини даф этиш: Қайсурий кофури суртилади.

Анбар

Табиати: Иссик ва ҳұл.

Хосияти: Қексаларнинг юрагига қувват беради.

Зарари: Сафро мизожли одамларга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Қайсурий кофури суртилади.

Мушк

Табиати: Иссик ва қуруқ.

Хосияти: Юрак ва мияга қувват беріб, күзни равшан қилади.

Зарари: Иссик мизожли мияга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Қайсурий кофури ҳидланади.

Сандал

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Иссикликтан бўлган бош оғриғига яхшидир.

Зарари: Овозга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Новвот ва гулоб шарбати суртилади.

Кофур

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Иссик юракка фойдалидир ва бурундан келган қонни қайтаради.

Зарари: Белга қувват беради.

Заарини даф этиш: Бинафша ва нилуфар ҳидланади.

Гулоб

Табиати: Совуқ ва қуруқ.

Хосияти: Иссик мизожли юрак ва мияга яхшидир.

Зарари: Ич кетиш вақтида ишлатиш керак эмас.

Заарини даф этиш: Равоч ва шовул шарбати истеъмол қилинади.

Миср толи шираси

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Юракнинг қувватсизлиги ва хафақонга яхшидир.

Зарари: Ҳеч зарари йўқ.

Заарини даф этиш: Кўп ейиш керак эмас.

Сачратқи шираси

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Жигарнинг иссиқ мизожини созлайди.

Зарари: Совуқ мизож кишига зиёни бор.

Заарини даф этиш: Қанд шарбати истеъмол қилинади.

Говзабон шираси

Табиати: Совуқ ва ҳўл.

Хосияти: Юракка қувват беради ва шароб кучини кесади.

Зарари:

Заарини даф этиш: Қанд ва новвот шарбати истеъмол қилинади.

Забод

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Юракка қувват беради.

Зарари: Иссик мияга ярамайди.

Заарини даф этиш: Кофур яхшидир.

Говчашм шираси

Табиати: Иссиқликка майлдор.
Хосияти: Меъда ва юракка яхшидир.
Зарари: Зарари йўқ.
Зарарини даф этиш: Гулоб ва қанд истеъмол қилинади.

Ялпиз шираси

Табиати: Совуқликка майлдор.
Хосияти: Меъдага қувват беради.
Зарари: Биқин оғриғи ва йўталга ёмондир.
Зарарини даф этиш: Нўхат шўрва истеъмол қилинади.

Фолия

Табиати: Мўътадил.
Хосияти: Юракка қувват беради.
Зарари: Озгина йўтал пайдо қиласди.
Зарарини даф этиш: Гулобни бинафша билан ҳидланади.

ИИГИРМА БИРИНЧИ БОБ — ҲАЗМ ДОРИЛАРИ БАЁНИДА Ҳазм дориси

Табиати: Иссик ва қуруқ.
Хосияти: Юракка қувват беради.
Зарари: Иссик мизож жигарга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Нордон анор шарбати истеъмол қилинади.

Мастаки ҳазм дориси

Табиати: Иссик ва қуруқ.
Хосияти: Меъдага қувват беради.
Зарари: Иссик жигарга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Шовул шарбати истеъмол қилинади.

Занжабил мураббоси

Табиати: Иссик.
Хосияти: Меъда ва буйракка фойдалидир.
Зарари: Иссик мизож одамга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Сиканжубин истеъмол қилинади.

Турунж пўстининг мураббоси

Табиати: Иссик.
Хосияти: Совуқ мизожлик меъданни иситади.
Зарари: Иссик мизожли жигарга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Шовул шарбати истеъмол қилинади.

Игир мураббоси

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Кўзни равшанлаштиради.

Зарари: Мияга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Бодён уруғи истеъмол қилинади.

Ёввойи сабзи мураббоси

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Уруғни кўпайтиради.

Зарари: Кўкрак ва ўпкага зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Асал истеъмол қилинади.

Сабзи мураббоси

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Кўз ва меъдага қувват беради.

Зарари: Иссиқ мизож одамга зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Нордон анор шарбати истеъмол қилинади.

Ҳалила мураббоси

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Истисқони йўқотади ва бел қувватини оширади.

Зарари: Кўйган қон ҳосил қиласди.

Зарарини даф этиш: Сирка ва горчица истеъмол қилинади.

ИИГИРМА ИҚҚИНЧИ БОБ — ЛИБОСЛАР БАЁНИДА

Парчадан тикилган лиbos

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Бел қувватини оширади.

Зарари: Манманлик пайдо қиласди.

Зарарини даф этиш: Ҳамма вақт ҳам яхши бўлавермайди.

Ипакли лиbos

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Бадан терисини юмшатади ва семиртиради.

Зарари: Аъзоларни нозиклаштиради.

Зарарини даф этиш: Пахта билан қўшиб тўқилгани яхшидир.

Зиғирпоядан тайёрланган либос

Табиати: Совуқ.

Хосияти: Тана рангини тиниқлаштиради.

Зарари: Қонни қизитади.

Зарарини даф этиш: Ипак қўшиб тўқилади.

Пахтадан тикилган либос

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Танани маҳкам қиласди ва совуқ учун яхшидир.

Зарари: Унга бурга тушади.

Зарарини даф этиш: Ўнинг орасига гулсапсар қўйилади.

Хом ипакдан тайёрланган либос

Табиати: Иссиқ ва латиф.

Хосияти: Қексаларга яхшидир.

Зарари: Қонни қиздиради.

Зарарини даф этиш: Пахта қўшиб тўқилади.

Жұнли либос

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Иссиқлик тез таъсир қиласди.

Зарари: Танани дағал қиласди.

Зарарини даф этиш: Остидан бўғли кийим кийилади.

Пўстинкеш

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Совуқ мизож ва томоғи оғрийдиганларга яхшидир.

Зарари: Иссиқ мизож одамга ёмондир.

Зарарини даф этиш: Ўнинг тагида ипакдан кўйлак бўлсин.

Олмахон мўйнасидан қилинган либос

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Ёшларга фойдалидир.

Зарари: Қексаларга ёмондир.

Зарарини даф этиш: Остидан кийим кийиш керак.

Қоқум

Габиати: Мўътадил.

Хосияти: Болаларга яхшидир.

Зарари: Қекса ва касалманд кишиларга ёмондир.

Зарарини даф этиш: Остидан кийим кийиш керак.

Товус пари

Табиати: Жуда иссиқ.

Хосияти: Оёқ оғриғи ва ниқризни йўқотади.

Зарари: Ёшларни қиздириб юборади.

Зарарини даф этиш: Унинг остидан ипакли лиbos кийсин.

Вашақ мўйнаси

Табиати: Жудаям иссиқ.

Хосияти: Бел қувватини оширади.

Зарари: Қонни куйдиради.

Зарарини даф этиш: Унинг остидан ипакли кийим кийилади.

Дағал жундан тўқилган лиbos

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Қексаларга яхшидир.

Зарари: Ёшларга ярамайди.

Зарарини даф этиш: Унинг остидан зигир поясидан тайёрланган лиbos кийилади.

ЙИГИРМА УЧИНЧИ БОБ — ОБ-ҲАВО БАЕНИДА

Баҳор ҳавоси

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Ҳамма жониворларга фойдалидир.

Зарари: Танасида кўп хилти бор одамга зиёндир.

Зарарини даф этиш: Қон олдирилади ва дори истеъмол қилинади.

Ҳаммом ҳавоси

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Мўътадил мизожли бўлса фойдалидир.

Зарари: Иссиқ мизожли bemорга зиёни бор.

Зарарни даф этиш: Ҳамма вақт создир.

Ез ҳавоси

Табиати: Иссиқ ва қуруқ.

Хосияти: Иссиқ баданин қуруқлаштиради.

Зарари: Ҳазм қилиш аъзоларига зиёни бор.

Зарарини даф этиш: Совуқ мизож шарбатлар истеъмол қилинади.

Қуз ҳавоси

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Ҳеч қандай фойдаси йўқ.
Зарари: Кучли мизожга ёмондир.
Зараричи даф этиш: Ҳаммомга борилади ва ёғ суртилади.

Қиши ҳавоси

Табиати: Совуқ ва ҳўлдир.
Хосияти: Ҳазм қувватини оширади.
Зарари: Балғамни кўпайтиради.
Зарарини даф этиш: Иссик либослар кийилади.

Гармсөл

Табиати: Иссик ва бузувчи бўлади.
Хосияти: Совуқ мизож одамга яхшидир.
Зарари: Бадани қуруқлаштириб, озғинлаштиради.
Зарарини даф этиш: Қиздирмайдиган кийим кийилади.

Совуқ ҳаво

Табиати: Совуқ ва қуруқ.
Хосияти: Иссик мизож одамга создир.
Зарари: Совуқ мизож одамга ярамайди.
Зарарини даф этиш: Иссик овқат ичиб уйида бўлсин.

Дамашқ атиргулиси

Табиати: Иссик ва қуруқ.
Хосияти: Уни ҳидласа, дилни шодлантиради.
Зарари: Тумов пайдо қиласи.
Зарарини даф этиш: Кофур ва оқ сандал ҳидланади.

Наргис

Табиати: Иссик.
Хосияти: Юракка қувват беради ва миядаги тиқилмаларни очади.
Зарари: Иссик мияга зиёни бор.
Зарарини даф этиш: Кофур ҳидланса яхшидир.

Гулсапсар

Табиати: Иссикдир, мўътадил ҳам дейдилар.
Хосияти: Совуқ мизож мияни иситади.
Зарари: Бош оғриғи пайдо қиласи.
Зарарини даф этиш: Оқ сандал ҳидланади.

Бинафша

Табиати: Совуқ.

Хосияти: Иссиқ мияга фойдалидир.

Зарари: Совуқ мияга ёмондир.

Зарарини даф этиш: Наргис гули ҳидланади.

Ясмин

Табиати: Иссиқ.

Хосияти: Балғам ва мияни тозалайди.

Зарари: Иссиқ мияга зиёнлидир.

Зарарини даф этиш: Бинафша ҳидланади.

Мирт

Табиати: Қуруқ.

Хосияти: Мияга қувват беради.

Зарари: Уйқусизлик пайдо қилади.

Зарарини даф этиш: Бинафша ҳидланади.

Дўлана гули

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Мияни қувватлантиради.

Зарари: Зиёнсиздир.

Бидмушк

Табиати: Мўътадил.

Хосияти: Юрак ва мияга қувват беради.

Зарари: Унда ҳеч қандай зиён йўқ.

Зарарини даф этиш: Уни ҳидланишидан иллат пайдо бўлмайди.

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ БОБ — ОВҚАТЛАРНИ ТАЙЕРЛАШ УСУЛИ БАЁНИДА

Бир кунда бири-бирига зид бўлган таом истеъмол қилинмайди. Пазанда, нимаики шўр ва ёқимсиз бўлса, лавлаги сувида, нимаики аччиқ ва тахир бўлса сиркада, нимаики нордон бўлса, туз ва зиравор ҳиди билан таъми яхшиланади. Ҳар қандай ориқ гўштни бургут ёғи билан истеъмол қилинади ва ориқ гўштнинг терисини пиширишдан олдин тозаланиши лозим. Ҳар жониворки пиёз ёки саримсоқ еган бўлса, ўша куни уни сўйиш керак эмас. Яна гўшт ҳамма кераксиз нарсалардан тозаланиши керак. Гўштни майдалаётганда гўшт майдалаган пичноқ билан пиёзни майдаламаслик керак. Қозон қайнашдан тўхтамагунча, қозондан гўштни олмаслик лозим. Қўлга пиёз ҳиди уриб қолса, оловга пиёзни ташлаб қўлни тутиб турса ҳидни кетказади.

Ҳар қандай сўйилган жонивор гўштини совимагунча қозонга солинмасин ва ҳеч қачон қозон тагига ҳўл ўтиң қўймаслик керак.

Агар шошилаётган бўлсалар ва гўштни тез пишишини хоҳласалар, оловга озгина ош содаси сепилсан ва бир парча мумни қозонга суртсин. Қовун ва анжир ёғочини қозонга солиб қайнатса, гўшт тез пишади. Қозон тагида таппи, суяқ ва товуқ тухумининг пўчоини тутатилиши керак эмас, чунки зиёни бор. Бир вақтда ёки бир кунда икки хил бири-бирига зид бўлган таом истеъмол қилиш керак эмас. Масалан, капитар боласини гўштини еган бўлса, ўша куни айрон истеъмол қилмасин. Иккита нордон таом емасин, чунончи хом узум сувини истеъмол қилган бўлса, тотим емасин. Шунингдек қуруқ пишлоқ билан бир вақтда қоқ гўшти емасинлар ва хонаки товуқ гўштини қатиқда пишириш керак эмас. Агар қўкатлар истеъмол қилган бўлсалар, мевалар ейиш керак эмас. Нўхат шўрва кетидан шўр нарсалар емасин ва кабобни анорнинг чўпига сихлаш керак эмас. Истеъмол қилинадиган ёғни мис идишда сақланмасин. Тандирдан олинган бирённинг усти ёпилмасин. Қовурилган балиқни совимагунча усти ёпилмасин. Мирт аралашган мевани ва мирт қўшилган таомни ейилмасин. Пишмаган мевалар ейилмасин.

Кечки пайт эрталабкига қараганда кам овқат есиң. Овқат еганда мейдадан тұлық ўтмагунча ва кейлусга айланмагунча сабр қилиб таом ейилмасин. Иккى таомни орадан маълум муддат ўтказмасдан ейилса, бу зўрлаб ейиш ҳисобланади. Зўрлаб ейишдан қочиш керакки ундан кўп заарлар ва иллатлар пайдо бўладики, ҳозиқ табиблар ҳам уни даволашга ожиз бўладилар. Қорни очганда шундай таом ейиш керакки, яна бир неча луқма ейишга жой қолганда қўлни таомдан тортсан. Зикр этилган йўлга амал қилинса, то тирик экан, «қайт» дегани нидо қулоғига етмагунча касал бўлмайди.

Фард:

Зи кам хўрдан якиро таб нагирад,
Зи пур хўрдан ба рўзи сад бемирад.

Таржима:

Кам ейишдан ҳеч кимни иситма тутмайди,
Кўп ейишдан бир кунда юзлаб одам ўлади.

Бу рисолани ўқиган кишилардан муаллифни ва кўчирувчи ни дуойи ҳайр билан ёд этишларини умид қилинади.

Мисра:

Дунёда менинг орзуйим шудир.

Оллоҳ тўғрилигини билувчидир, қайтишимиз ва боришимиз унинг томонигадир.

Муборак рамазон ойи сана 1312 ҳижрийда Арғунхон амри билан Кашмирда поёнига етди.

И З О Х Л А Р

- Абоба** — овқатнинг бир тури
анбар — Ҳинд ва Тинч океани қирғоқларида яшовчи кашалот номли жонивор ичидаги пайдо бўладиган хушбўй модда
анисун — Рум арпабодиёнинг меваси
асида — ҳолванинг бир тури
балут — балут, дуб ёнғори
баҳақ — тери юзасида пайдо бўладиган оқлик ёки қоралик бўлиб, баъзан гўштга ҳам ўтган бўлади (Жомий 64-бет). «Баҳақ — икки хил бўлади: оқ баҳақ ва қора баҳақ. Иккала баҳақ билан ҳақиқий песлик ўртасида фарқ бор» (Қонун IV 554-бет).
бидмушк — толнинг бир тури
бодён — Рум арпабодиёнинг уруғи — анис.
боқила — боқла-боби конский (ловияга ўхшаган дон)
бузварий
сиканжуби-ни — баъзи бир моддалар қўшиб тайёрланадиган сиканжубининг бир тури. Қ. сиканжубин.
вашақ — силовсин мўйнаси
говзавон — барғи энлиқ бир ўсимлик: ғадир-будир поялари чигиртканинг оёғи каби, ранги эса зангор сарпқиниг ўртасида бўлади
говчашм — яъни «сигир кўзи» дейилган нарса. Гули сарпқ, ўртаси қизил ва бобуна гули япроқчаларидан семизроқ бўлади.
гулангабин — гул ва асал дегани, қизилгүлнинг гулбаргларини асалга солиб, қирқ кун офтоб тигига қўйилса, гулангабин ҳосил бўлади.
гулшакар — атргулнинг шакарга қорилган барглари
долчин — араб. дарсиин — корица (даражат қобини)
дуои ноди
Али — Алининг чақириш дуоси
дурож — турож, ўрмон каклиги
забод — Африкада яшайдиган бир ҳайвондан олинадиган мушк ҳидини берувчи модда
занжабил — ўсимлик томири
затъфорон — ўсимлик гулининг толалари — шафран
зирк — қорақанд
зулайбиё — ҳолванинг бир тури
игир — папирусга ўхшашиб бир ўсимлик бўдиб, кўпинча ҳовузларда ва оқар сувларда ўсади
«иржиъи» — («Қайт») деб бошланувчи Қуръон ояти
испарза — сарпқ занжабил
истисқо
кабобаи
чини
какра
кадудона — бот, кубоба. Уни Хитойдан келтирилади
кофур — кўпинча ғалла экинилар орасида ўсадиган тахир ўсимлик
коху — қовоқнинг уруғи
кундузфари — камфара
кунор — сутчўп
лавзина — (қундузқири), ўғлон оши, бир дарё ҳайвонининг мояги
марги — бст. Держин-дерево
муфожот — бодом қўшиб тайёрланадиган ҳалвонинг бир тури
мастаки — тўсатдан бўладиган ўлим
машанг — мастика (ўсимлик елими)
мирт — ғалланинг бир тури
мисвок — марсин, миরта — мирт
мушк — арча ва ш. к. хушбўй дарахт ёғочидан қилинган тиш тозалагич
— эрқак кабарга кийикнинг мушк безларидан олинадиган хушбўй модда

назла	— тумов — наスマрк
ниқриз	— подагра
норанж	— померанец (ўсимликтининг бир тури)
носур	— оқма яраси
нуҳодир	— (нашатир) — Аммоний хлорид, рангсиз кристалл модда
обкома	— ҳар хил нордон нарсалардан тайёрланадиган нордон сув
оқирқарҳо	— назла ўти (слюноген)
полуда	— крахмал, шакар ва нордон мевалар қўшиб тайёрланадиган ширинликнинг бир тури
рубти	
маскун	— ојамининг инсонлар яшайдиган бир бўлаги
рустак	— балиқчириг бир тури
сабуса	— киниг
савдо	— инсон баданида бўладиган тўрт суюқлининг бири — черная желчь
салиха	— цейлон долгани
саидал	— сандал дарахти — сандалевое дерево
сиқанжубин	— сирка ва асал ёки шакардан тайёрланадиган шарбат
судоб	— газакўт — рута
табарзад	— новвотниг бир тури
тарангабин	— (таранжубин) — яитоқ шакар
таросу	— сут билан истеъмол қилинадиган чўлда ўсадиган ўсимлик номи
тотим	— араб. сумоқ — сумах дубильный (тотим ўсимлигининг донлари)
турунж	— цитрон
түгрору	— түргу (тиғ), ханжарнинг тифи
уд	— уд дарахти — алойное дерево
умму сибён	— болаларнинг тутқаюқ касали
фохта	— (қумри) кантарлар туркумига мансуб, қафасда ҳам учрайдиган сайроқи қуш
фундуқ	— ўрмон ёнғоги
хавлинжон	— толалари ўрашиб кетган қизил ва қора илдиз парчаси. Хитойда ўсади — галанка
хардал	— хардал, қичи — горчица
хиёнуш	— жой номи
хилт	— балгам, сафро, савдо ва қон
шакаррез	— ҳолванинг бир тури
ширхишт	— қуруқ сут
Эрон	
кавраги	— араб. ангуза (ўсимлик елими)
қайсурий	
кофури	— Қайсурий деган жойда бўладиган кофурнинг номи
қатойиф	
нони	— бодом ёнғоқ мағзи ва шакар солиб тайёрланадиган ширин нон
қиёқ	— ингичка узун-узун кескир баргли кўп йиллик ўт
қирфа	— дорчин дарахти турларидан бир хилининг қобиги. Бу оддий дорчинга қараганда дағалроқ ва ранги қорароқ бўлади
қорақимиз	— қимизнинг бир тури бўлиши мумкин
қуланж	— ичак санчиги, ич қотиши
қучқоч	— кичкина қуш
ғолия	— анбар, бон ёғи, ҳинд уди ва бошқа хушбўй моддалардан тайёрланадиган мураккаб дори
ҳалила	— миробалан (иссиқ юртларда ўсуви чарахт меваси)